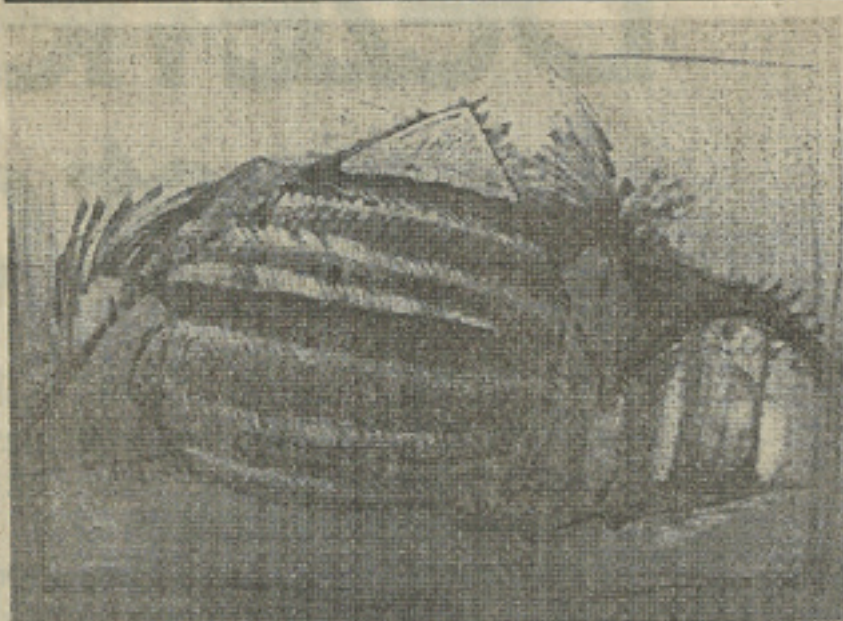


KUNSTJOURNAAL



Werk van Jan Radersma in kasteel Nemelaer.

Nemelaer

Werken van Jan Radersma en Gertrude Schön. Nog één weekende in kasteel Nemelaer te Haaren. (za., zo. 13.00-18.00 uur).

(Door Chris Bergman)

In kasteel Nemelaer is het aanstaande weekende nog werk te zien van de Tilburgse kunstenaar Jan Radersma en de Franse Gertrude Schön. Zich baserend op vormen uit de insectenwereld, waar hij vrij mee omspringt, maakt Radersma de laatste tijd vooral assemblages van verschillende materialen zoals hout, allerlei soorten gaas en varkensblaas.

Hij blijft daarbij zoveel mogelijk in het platte vlak. Vooral in zijn materiaalkeuze, maar ook in de vormtaal krijgt zijn thematiek gestalte, namelijk leven en dood, of in één woord: vergankelijkheid.

De insect-achtige vormen waarvan hij zich vanouds bediend, ook al in de tijd dat hij nog voornamelijk schilderde en zich minder van andere materialen bediende, kenmerken zich vooral door de sterke geleiding, die Radersma in staat stelt enerzijds duidelijk gedefinieerde vormen neer te zetten in relatie tot elkaar, terwijl anderzijds de nu gekozen materialen zich voortreffelijk lenen voor de stakerige geleedpotigen.

Het directe verband tussen insecten en vergankelijkheid ligt natuurlijk niet zo voor de hand,

maar het gaat de kunstenaar dan ook niet zozeer om een weergave van het insectenleven als wel om een atmosfeer in vorm en materie te verkrijgen. In een enkel geval voegt hij een stuk tekst toe om zijn bedoelingen te verduidelijken.

Uit zo'n tekst spreekt bijvoorbeeld iets als het Menselijk Onvermogen, de onvermijdelijkheid van dood en verval. Dat het werk zelf daarbij een nog niet eens zo sombere sfeer uitstraalt, maar soms zelfs licht, snel en vrolijk is, mag opmerkelijk genoemd worden.

De expositie is verder aangekleed met beeldhouwwerken van de Franse kunstenaar Gertrude Schön. Het zijn metalen beelden, assemblages ook van verschillende profielen, die aan elkaar gelast werden. In grootte variëren de sculpturen van enkele centimeters tot meer dan manshoog. Het overgrote deel van het werk is zwak, ziet er erg toevallig uit, alsof het zonder veel denkwerk samengevoegd is, maar er zijn een klein aantal goed gecomponeerde constructies, waarvan vooral een soort poort mij nog bijstaat.

Deze collectie toont aan dat er bij het maken van assemblages wel degelijk inzicht komt kijken, een inzicht dat bij Schön niet steeds, maar bij Radersma meer aanwezig blijkt.